

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2019. gada 14. maijā
(OR. en)

7299/19

LIMITE

CORLX 106
CFSP/PESC 191
RELEX 235
CYBER 81
JAI 264
FIN 216

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: PADOMES LĒMUMS par ierobežojošiem pasākumiem pret kiberuzbrukumiem, kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis

PADOMES LĒMUMS (KĀDP) 2019/...

(... gada ...)

**par ierobežojošiem pasākumiem pret kiberuzbrukumiem,
kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padome 2017. gada 19. jūnijā pieņēma secinājumus par satvaru vienotai diplomātiskajai reakcijai uz ļaunprātīgām kiberdarbībām ("kiberdiplomātijas instrumentu kopums"), kurā Padome pauda bažas par to, ka palielinās valstisku un nevalstisku dalībnieku spējas un vēlēšanās savus mērķus sasniegt, īstenojot ļaunprātīgas kiberdarības, un apstiprināja pieaugošo nepieciešamību aizsargāt Savienību, tās dalībvalstu un to iedzīvotāju integritāti un drošību pret kiberdraudiem un ļaunprātīgām kiberdarībām.
- (2) Padome uzsvēra, ka skaidra signalizēšana par iespējamām sekām, ko varētu radīt vienotā Savienības diplomātiskā reakcija uz šādām ļaunprātīgām kiberdarībām, varētu ietekmēt potenciālo kibertelpas agresoru uzvedību, tādējādi stiprinot Savienības un tās dalībvalstu drošību. Tā arī apstiprināja, ka pasākumi Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) ietvaros, vajadzības gadījumā arī ierobežojoši pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar attiecīgajiem Līgumu noteikumiem, ir piemēroti satvaram vienotai Savienības diplomātiskajai reakcijai uz ļaunprātīgām kiberdarībām nolūkā veicināt sadarbību, sekmēt tūlītēju un ilgtermiņa draudu mazināšanu un ilgtermiņā ietekmēt potenciālo agresoru uzvedību.

- (3) Politikas un drošības komiteja 2017. gada 11. oktobrī apstiprināja kiberdiplomātijas instrumentu kopuma īstenošanas pamatnostādnes. Īstenošanas pamatnostādnes attiecas uz piecām kiberdiplomātijas instrumentu kopuma pasākumu kategorijām, tostarp ierobežojošiem pasākumiem, un minēto pasākumu izmantošanas procesu.
- (4) 2018. gada 16. aprīlī pieņemtajos Padomes secinājumos par ļaunprātīgām kiberdarībām tika stingri nosodīta informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) ļaunprātīga izmantošana un uzsvērts, ka ir nepieņemami izmantot IKT ļaunprātīgiem nolūkiem, jo tas grauj stabilitāti, drošību un priekšrocības, ko sniedz internets un IKT izmantošana. Padome atgādināja, ka kiberdiplomātijas instrumentu kopums sekmē konfliktu novēršanu, sadarbību un stabilitāti kibertelpā, nosakot pasākumus KĀDP ietvaros, tostarp ierobežojošus pasākumus, ko var izmantot nolūkā novērst ļaunprātīgas kiberdarības un reaģēt uz tām. Tā norādīja, ka Savienība turpinās stingri uzstāt, ka esošās starptautiskās tiesības ir piemērojamas kibertelpai, un uzsvēra, ka starptautisko tiesību – jo īpaši ANO Statūtu – ievērošana ir būtiska miera un stabilitātes uzturēšanai. Padome arī uzsvēra, ka valstis nedrīkst izmantot algoritmus, lai veiktu starptautiski prettiesiskas darbības, izmantojot IKT, un tām būtu jācenšas nodrošināt, lai to teritoriju neizmantoju nevalstiski dalībnieki šādu darbību veikšanai, kā pausts 2015. gada ziņojumā, kuru izstrādājusi ANO valdības ekspertu grupa informācijas un telekomunikāciju attīstības jomā starptautiskās drošības kontekstā (*UNGGE*).

- (5) Eiropadome 2018. gada 28. jūnijā pieņēma secinājumus, kuros tika uzsvērtā vajadzība stiprināt spējas pret kibernetikas drošības apdraudējumiem, kuru izcelsme ir ārpus Savienības. Eiropadome lūdza iestādes un dalībvalstis īstenot pasākumus, kas ir minēti Komisijas un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2018. gada 13. jūnija kopīgajā paziņojumā “Noturības un spēju palielināšana cīņā ar hidrīddraudiem”, tostarp praktiski izmantot kibernetikas diplomātijas instrumentu kopumu.
- (6) Eiropadome 2018. gada 18. oktobrī pieņēma secinājumus, kuros tika pausts aicinājums, ņemot vērā Padomes 2017. gada 19. jūnija secinājumus, turpināt strādāt pie spējas reaģēt uz kibernetikas uzbrukumiem un tos nepieļaut, izmantojot Savienības ierobežojošos pasākumus.
- (7) Šajā kontekstā ar šo lēmumu izveido sistēmu mērķtiecīgiem ierobežojošiem pasākumiem nolūkā nepieļaut tādus kibernetikas uzbrukumus ar būtisku ietekmi, kas ir ārējs apdraudējums Savienībai vai tās dalībvalstīm, un uz tiem reaģēt. Ja tas tiek uzskatīts par nepieciešamu attiecīgajos Līguma par Eiropas Savienību 21. panta noteikumos minēto KĀDP mērķu sasniegšanai, šis lēmums ļauj ierobežojošos pasākumus piemērot arī, reaģējot uz būtiskas ietekmes kibernetikas uzbrukumiem pret trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām.

- (8) Lai mērķtiecīgiem ierobežojošajiem pasākumiem būtu atturoša un preventīva ietekme, tiem būtu jākoncentrējas uz kibernetiskiem uzbrukumiem, kuri ietilpst šā lēmuma darbības jomā un kuri ir izdarīti apzināti.
- (9) Mērķtiecīgi ierobežojošie pasākumi būtu jāatšķir no atbildības par kibernetiskiem uzbrukumiem attiecināšanas uz trešo valsti. Mērķtiecīgu ierobežojošo pasākumu piemērošana nav tas pats, kas šāda atbildības attiecināšana, kura ir suverēns politisks lēmums, ko pieņem katrā gadījumā atsevišķi. Katra dalībvalsts var brīvi lemt pati attiecībā uz kibernetisku uzbrukumu attiecināšanu uz kādu trešo valsti.
- (10) Dažu pasākumu īstenošanai ir vajadzīga Savienības turpmāka rīcība,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Šo lēmumu piemēro kibernetiskiem ar būtisku ietekmi, tostarp kibernetisku mēģinājumiem ar potenciāli būtisku ietekmi, kuri ir ārējs apdraudējums Savienībai vai tās dalībvalstīm.
2. Kibernetiskie, kas ir ārējs apdraudējums, ietver tādas,
 - a) kuri ir cēlušies vai tiek veikti no kādas vietas ārpus Savienības;
 - b) kuros izmanto infrastruktūru ārpus Savienības;
 - c) kurus veic jebkāda fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, kas veic uzņēmējdarbību vai darbojas ārpus Savienības; vai
 - d) kurus veic ar jebkādas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, kas darbojas ārpus Savienības, atbalstu, tās vadībā vai kontrolē.
3. Šajā nolūkā kibernetiskie ir darbības, kas ietver jebko no turpmāk minētā:
 - a) piekļuvi informācijas sistēmām;
 - b) iejaušanos informācijas sistēmā;
 - c) iejaušanos datos; vai
 - d) datu pārtveršanu,

ja šādas darbības nav pienācīgi pilnvarojis īpašnieks vai cits sistēmas vai datu vai to daļas tiesību turētājs, vai tās nav atļautas saskaņā ar Savienības vai attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

4. Kiberuzbrukumi, kas ir apdraudējums dalībvalstīm, ietver tos, kuri ietekmē informācijas sistēmas, kas cita starpā ir saistītas ar:
- a) kritisko infrastruktūru, tostarp zemūdens kabeļiem un kosmosā palaistiem objektiem, kura ir būtiska vitālo sabiedrisko funkciju uzturēšanai, veselības, drošuma, drošības, cilvēku ekonomiskās vai sociālās labklājības nodrošināšanai;
 - b) pakalpojumiem, kas ir vajadzīgi būtisku sabiedrisko un/vai ekonomisko darbību uzturēšanai, jo īpaši enerģētikas (elektrība, nafta un gāze); transporta (gaisa, dzelzceļa, ūdens un autotransports); banku; finanšu tirgus infrastruktūru; veselības aprūpes (veselības aprūpes sniedzēji, slimnīcas un privātās klīnikas); dzeramā ūdens piegādes un izplatīšanas; digitālās infrastruktūras nozarēs; un jebkurā citā nozarē, kas ir būtiska attiecīgajai dalībvalstij;
 - c) kritiskām valsts funkcijām, jo īpaši šādās jomās: aizsardzība, iestāžu pārvaldība un darbība, tostarp saistībā ar publiskām vēlēšanām vai balsošanas procesu, saimnieciskās un civilās infrastruktūras darbība, iekšējā drošība un ārējās attiecības, tostarp ar diplomātisko pārstāvniecību starpniecību;

- d) klasificētas informācijas glabāšanu vai apstrādi; vai
 - e) valdības vienībām reaģēšanai uz apdraudējumiem.
5. Pie kibernetiskiem uzbrukumiem, kas apdraud Savienību, pieder tie, kas tiek veikti pret Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, tās delegācijām trešās valstīs vai starptautiskām organizācijām, tās kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) operācijām un misijām un tās īpašajiem pārstāvjiem.
6. Ja tas tiek uzskatīts par nepieciešamu attiecīgajos Līguma par Eiropas Savienību 21. panta noteikumos minēto KĀDP mērķu sasniegšanai, ierobežojošos pasākumus saskaņā ar šo lēmumu var arī piemērot, reaģējot uz būtiskas ietekmes kibernetiskiem uzbrukumiem pret trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām.

2. pants

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "informācijas sistēmas" ir ierīces vai savstarpēji savienotu vai saistītu ierīču kopums, no kurām viena vai vairākas ierīces saskaņā ar programmu automātiski apstrādā digitālos datus, kā arī digitālie dati, ko minētās ierīces vai ierīču kopums glabā, apstrādā, izgūst vai sūta, lai nodrošinātu savu darbību, izmantošanu, aizsargāšanu un uzturēšanu;

- b) "iejaukšanās informācijas sistēmā" ir informācijas sistēmas darbības kavēšana vai pārtraukšana, ievadot, sūtot, bojājot, dzēšot, pasliktinot, pārveidojot vai slāpējot digitālos datus vai padarot šādus datus nepieejamus;
- c) "iejaukšanās datos" ir digitālo datu dzēšana, bojāšana, pasliktināšana, mainīšana vai slāpēšana informācijas sistēmā vai darbība, padarot šādus datus nepieejamus; tajā ietilpst arī datu, naudaslīdzekļu, saimniecisko resursu vai intelektuālā īpašuma tiesību zādzība;
- d) "datu pārtveršana" ir tas, ka ar tehniskiem līdzekļiem pārtver uz informācijas sistēmu, no tās vai tās ietvaros nepubliski sūtītus digitālos datus, tostarp šādus digitālos datus saturošu elektromagnētisko starojumu no informācijas sistēmas.

3. pants

Starp faktoriem, kas nosaka, vai kibernetiskajam ir 1. panta 1. punktā minētā būtiskā ietekme, ir jebkurš no turpmāk minētajiem:

- a) kibernetiskuma joma, mērogs, ietekme vai tā radīto traucējumu smaguma pakāpe, tostarp ekonomiskajām un sabiedriskajām darbībām, pamatpakalpojumiem, kritiskajām valsts funkcijām, sabiedriskajai kārtībai vai sabiedrības drošībai;
- b) skarto fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru skaits;
- c) attiecīgo dalībvalstu skaits;

- d) izraisīto ekonomisko zaudējumu apjoms, kas radies, piemēram, liela apjoma līdzekļu, ekonomisko resursu vai intelektuālā īpašuma zādzības dēļ;
- e) saimnieciskais ieguvums, ko likumpārkāpējs saņēmis pats vai kas nodrošināts citiem; vai
- f) nozagto datu daudzums vai būtība vai datu aizsardzības pārkāpumu mērogs; vai
- g) to komerciāli sensitīvo datu veids, kuriem ir piekļūts.

4. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nepieļautu, ka to teritorijās ieeļo vai tās tranzītā šķērsu:
 - a) fiziskas personas, kas ir atbildīgas par kiberuzbrukumiem vai kiberuzbrukumu mēģinājumiem;
 - b) fiziskas personas, kas sniedz finansiālu, tehnisku vai materiālu atbalstu vai ir citādi iesaistītas kiberuzbrukumos vai kiberuzbrukumu mēģinājumos, tostarp tos plānojot, sagatavojot, tajos piedaloties, tos vadot, palīdzot vai mudinot tos veikt, vai ar darbību vai bezdarbību atvieļojot to veikšanu;
 - c) fiziskas personas, kuras ir saistītas ar a) un b) apakšpunktā minētajām personām, kā uzskaitīts pielikumā.

2. Šā panta 1. punkts neliek dalībvalstij aizliegt saviem valstspiederīgajiem ieceļot tās teritorijā.
3. Šā panta 1. punkts neskar gadījumus, ja kādai dalībvalstij ir starptautiskajās tiesībās paredzēti pienākumi, konkrēti:
 - a) kā starptautiskas starpvaldību organizācijas uzņēmējvalstij;
 - b) kā valstij, kurā tiek rīkota starptautiska konference, ko sasauca Apvienoto Nāciju Organizācija vai kas notiek tās aizbildnībā;
 - c) saskaņā ar daudzpusēju nolīgumu, ar ko piešķir privilēģijas un imunitāti; vai
 - d) ievērojot 1929. gada Samierināšanās līgumu (Laterāna pakts), ko noslēdza Svētais Krēsls (Vatikāna Pilsētvalsts) un Itālija.
4. Šā panta 3. punktu uzskata par piemērojamu arī gadījumos, kad dalībvalsts ir Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) uzņēmējvalsts.
5. Padome tiek pienācīgi informēta par visiem gadījumiem, kad dalībvalsts piešķir izņēmumu saskaņā ar 3. vai 4. punktu.

6. Dalībvalstis var piešķirt izņēmumus no 1. punktā paredzētajiem pasākumiem, ja ceļošana ir attaisnojama steidzamu humanitāru vajadzību dēļ vai tā tiek veikta, lai apmeklētu starpvaldību sanāksmes vai sanāksmes, kuras atbalsta vai rīko Savienība, vai kuras rīko dalībvalsts, kas ir EDSO prezidentvalsts, ja tajās norisinās politiskais dialogs, ar ko tieši atbalsta ierobežojošo pasākumu politikas mērķus, tostarp drošību un stabilitāti kibertelpā.
7. Dalībvalstis var arī piešķirt izņēmumus attiecībā uz pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, ja ieceršana vai teritorijas šķērsošana ir nepieciešama tiesas procesa nolūkā.
8. Dalībvalsts, kas vēlas piešķirt 6. vai 7. punktā minētos izņēmumus, par to rakstiski paziņo Padomei. Izņēmumu uzskata par piešķirtu, ja vien viens vai vairāki Padomes locekļi rakstiski neiebilst divās darba dienās no dienas, kad saņemts paziņojums par ierosināto izņēmumu. Ja viens vai vairāki Padomes locekļi iebilst, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var pieņemt lēmumu piešķirt ierosināto izņēmumu.
9. Gadījumos, kad dalībvalsts saskaņā ar 3., 4., 6., 7. vai 8. punktu atļauj pielikumā uzskaitītajām personām ieeļot savā teritorijā vai to šķērsot tranzītā, atļauju piešķir tikai un vienīgi tādām nolūkam, kādam tā ir paredzēta, un tikai tām personām, uz kurām tā tieši attiecas.

5. pants

1. Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas pieder, ir īpašumā, turējumā vai kontrolē:
 - a) fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, kuras ir atbildīgas par kibernetiskajiem uzbrukumiem vai kibernetiskajiem uzbrukumu mēģinājumiem;
 - b) fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, kuras sniedz finansiālu, tehnisku vai materiālu atbalstu vai ir citādi iesaistītas kibernetiskajos uzbrukumos vai kibernetiskajiem uzbrukumu mēģinājumos, tostarp tos plānojot, sagatavojot, tajos piedaloties, tos vadot, palīdzot vai mudinot tos veikt, vai ar darbību vai bezdarbību atvieglojot to veikšanu;
 - c) fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, kuras ir saistītas ar a) un b) apakšpunktā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām,kā uzskaitīts pielikumā.
2. Nekādi līdzekļi vai saimnieciskie resursi netiek darīti tieši vai netieši pieejami pielikumā uzskaitītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to interesēs.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut atsevišķu iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu vai arī atsevišķus iesaldētos līdzekļus vai saimnieciskos resursus darīt pieejamus ar tādiem nosacījumiem, kādus tās uzskata par atbilstīgiem, ja tā ir konstatējusi, ka attiecīgie līdzekļi vai saimnieciskie resursi ir:
- a) vajadzīgi, lai segtu pielikumā uzskaitīto fizisko personu un šādu fizisko personu apgādājamo ģimenes locekļu pamatvajadzības, tostarp maksājumus par pārtikas produktiem, īri vai hipotēku, zālēm un medicīnisko aprūpi, nodokļu, apdrošināšanas prēmiju un komunālo pakalpojumu maksājumus;
 - b) paredzēti vienīgi samērīgai samaksai par kvalificētu darbu vai atlīdzībai par izdevumiem, kas saistīti ar juridiskiem pakalpojumiem;
 - c) paredzēti vienīgi komisijas maksai vai apkalpošanas maksai par iesaldēto līdzekļu vai saimniecisko resursu parasto turēšanu vai pārvaldību;
 - d) nepieciešami ārkārtas izdevumiem ar noteikumu, ka attiecīgā kompetentā iestāde pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai vismaz divas nedēļas pirms atļaujas piešķiršanas ir sniegusi pamatojumu, kāpēc tā uzskata, ka būtu jāpiešķir īpaša atļauja; vai

- e) ir paredzēti, lai veiktu maksājumus tādas diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai tādas starptautiskas organizācijas kontā, kurai ar starptautiskām tiesībām ir noteikta imunitāte, vai lai veiktu maksājumus no šādas pārstāvniecības vai organizācijas konta – ciktāl šādi maksājumi ir paredzēti izmantošanai šīs diplomātiskās vai konsulārās pārstāvniecības vai starptautiskās organizācijas oficiālajiem mērķiem.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar šo punktu.

- 4. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstu kompetentās iestādes var atļaut konkrētu iesaldētu līdzekļu vai saimniecisko resursu atbrīvošanu ar noteikumu, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:
 - a) uz līdzekļiem vai saimnieciskajiem resursiem attiecas šķērējtiesas nolēmums, kas ir pieņemts pirms dienas, kad 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra tika iekļauta pielikumā minētajā sarakstā, vai pirms vai pēc minētās dienas Savienībā pieņemts tiesas vai administratīvs nolēmums vai attiecīgajā dalībvalstī izpildāms tiesas nolēmums;
 - b) līdzekļus vai saimnieciskos resursus izmantos vienīgi, lai apmierinātu prasījumus, kas izriet no šāda nolēmuma vai kas ir atzīti par spēkā esošiem ar šādu nolēmumu, ievērojot ierobežojumus, kuri noteikti piemērojamos normatīvajos aktos, ar ko reglamentē tiesības, kas ir personām, kurām ir šādi prasījumi;
 - c) nolēmums nav pieņemts kādas pielikumā uzskaitītas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras interesēs; un

d) nolēmuma atzīšana nav pretrunā attiecīgās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai.

Attiecīgā dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis un Komisiju par visām atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar šo punktu.

5. Šā panta 1. punkts neliedz pielikumā uzskaitītai fiziskai vai juridiskai personai, vienībai vai struktūrai veikt maksājumus saskaņā ar līgumu, kas noslēgts pirms datuma, kurā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra tika iekļauta sarakstā, ar noteikumu, ka attiecīgā dalībvalsts ir konstatējusi, ka maksājumu tieši vai netieši nesaņem 1. punktā minētā fiziskā vai juridiskā persona, vienība vai struktūra.
6. Šā panta 2. punktu nepiemēro iesaldētu kontu papildināšanai ar:
- a) procentiem vai citiem ieņēmumiem no minētajiem kontiem;
 - b) maksājumiem, kuri paredzēti līgumos, nolīgumos vai saistībās, kas noslēgtas vai radušās pirms dienas, kad uz minētajiem kontiem attiecināja 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus; vai
 - c) maksājumiem, kuri paredzēti Savienībā pieņemtā tiesas, administratīvā vai šķīrējtiesas nolēmumā vai attiecīgajā dalībvalstī izpildāmā tiesas nolēmumā,
- ar noteikumu, ka uz visiem šādiem procentiem, cita veida ieņēmumiem un maksājumiem joprojām attiecas 1. punktā paredzētie pasākumi.

6. pants

1. Padome, vienprātīgi lemjot pēc kādas dalībvalsts vai Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma, izveido un groza pielikumā iekļauto sarakstu.
2. Padome 1. punktā minēto lēmumu, tostarp pamatojumu iekļaušanai sarakstā, paziņo attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai vai nu tieši, ja ir zināma tās adrese, vai publicējot paziņojumu, dodot minētajai fiziskajai vai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai iespēju iesniegt savus apsvērumus.
3. Ja ir iesniegti apsvērumi vai būtiski jauni pierādījumi, Padome pārskata 1. punktā minētos lēmumus un atbilstīgi informē attiecīgo fizisko vai juridisko personu, vienību vai struktūru.

7. pants

1. Pielikumā norāda pamatojumu 4. un 5. pantā minēto fizisko vai juridisko personu, vienību un struktūru iekļaušanai sarakstā.

2. Pielikumā iekļauj informāciju, kas nepieciešama, lai identificētu attiecīgās fiziskās vai juridiskās personu, vienības vai struktūras, ja tāda ir pieejama. Attiecībā uz fiziskām personām šāda informācija var ietvert: vārdu, uzvārdu un pieņemtos vārdus; dzimšanas datumu un vietu; valstspiederību; pases un personas apliecības numuru; dzimumu; adresi, ja tā ir zināma; un amatu vai profesiju. Attiecībā uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām šāda informācija var ietvert nosaukumus, reģistrācijas vietu un datumu, reģistrācijas numuru un darbīdarbības vietu.

8. pants

Prasījumus saistībā ar jebkādu līgumu vai darījumu, kura izpildi tieši vai netieši, pilnīgi vai daļēji ietekmē pasākumi, kas piemēroti saskaņā ar šo lēmumu, tostarp prasījumus par atlīdzinājuma saņemšanu vai citus šāda veida prasījumus, piemēram, prasījumus par kompensāciju vai garantijas nodrošinātus prasījumus, jo īpaši prasījumus pagarināt vai samaksāt jebkura veida galvojumu, garantiju vai atlīdzību, jo īpaši finanšu garantijas vai finanšu atlīdzību, pagarinājumu vai samaksu, neizpilda, ja tos iesniedz:

- a) norādītās fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras, kuras uzskaitītas pielikumā;
- b) jebkura fiziska vai juridiska persona, vienība vai struktūra, kas darbojas ar kādas
 - a) apakšpunktā minētās fiziskās vai juridiskās personas, vienības vai struktūras starpniecību vai tās vārdā.

9. pants

Lai šajā lēmumā izklāstīto pasākumu ietekme būtu pēc iespējas lielāka, Savienība aicina trešās valstis pieņemt šajā lēmumā paredzētajiem pasākumiem līdzīgus ierobežojošus pasākumus.

10. pants

Šo lēmumu piemēro līdz ... [viens gads pēc šī lēmuma spēkā stāšanās dienas] un to pastāvīgi pārskata. To attiecīgi atjauno vai groza, ja Padome uzskata, ka lēmuma mērķi nav sasniegti.

11. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

....

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

Lēmuma 4. un 5. pantā minēto fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru saraksts

[...]
